

denne Stigning fremkommen. Og den Stigning, som fulgte af Lønforhøjelserne og Materialstigningerne, have de ærede Mindretal aldrig sat sig imod. De Herrer ere ikke bange for den Slags Ting. I indeværende Rigsdagssamling har Socialdemokratiet stillet Forslag om Forøgelse af Militærudgifterne, idet man ved tredje Behandling af Finansloven stillede Forslag om en Forøgelse af 350,000 Kr. til Orlogsværftets Arbejdere, et Beløb, som for øvrigt vistnok ikke vilde have slaaet til, hvis det var blevet vedtaget. Ogsaa dette vil jeg derfor gøre opmærksom paa, naar man anker over de stigende Militærudgifter.

Jeg skal ikke komme længere ind paa dette Spørgsmaal, men gaa over til at gøre et Par Bemærkninger om den øvrige Begrundelse. Jeg nævnede, at man ogsaa havde begrundet Ændringsforslaget dermed, at Overflytningen af Tropper fra Jylland—Fyn til Øst for Store Bælt paa ingen Maade kan siges at være presserende nødvendig. Det er vel en Skønssag, hvad der er presserende nødvendigt, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at en af de væsentligste Forudsætninger for Hærloven var og er den, at Hærens mobile Styrke i Krigstilfælde skal samles fortrinnsvis Øst for Store Bælt. Derfor fastsatte man, at af Hærens forskellige Afdelinger skulde der garnisonere paa Sjælland et Antal, der var langt større, end det hidtil havde været. Det er naturligvis ikke sagt i Hærloven, at det skulde ske i 1911 eller 1912 eller 1913 eller noget andet Aar, ligesom der overhovedet ikke er sat nogen Tidsbegrænsning, men vi bygge dog hvert Aar under den Forudsætning, at Garnisonerne skal ændres, og de i Hærloven fastsatte Befæstningsanlæg omkring København kræve, efterhaanden som Aarene gaa, med stigende Styrke, at der bliver tilstrækkeligt Mandskab her paa Sjælland. Man kan ikke udskyde dette Spørgsmaal i ret lang Tid uden at bryde Hærlovens allervæsentligste Forudsætninger. Nu foreslaar man ved denne Lov om Omgarnisonering, at Garnisonerne ordnes i Løbet af 3 Aar. Derved vilde man naa frem til 1914. Det forekomme mig, at man ikke ret vel kan forudsætte, at Hærlovens forsvarlige Gennemførelse kan tillade, at man udskyder Tidspunktet længere. Omend Omgarnisonerne maaske ikke kan siges at være presserende nødvendig i Øjeblikket, tror jeg dog, at Forholdet er af en saadan Natur, at det ikke gaar an at udskyde Omgarnisonerne længere, end her er forudsat.

Den sidste Grund, der anføres af Mindretallet, for ikke at gøre noget nu,

er hentet fra Byerne og gaar ud paa, at det vilde være vanskeligt at indkvartere saa store Troppestykker i de smaa Byer. Jeg skal dertil sige, at for saa vidt det kom dertil, at man vilde bruge Indkvarteringslovens Bestemmelser saaledes, at det blev nødvendigt at lægge Soldater ud hos hver enkelt af Byens Borgere, er jeg enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), naar han mener, at dette ikke bør finde Sted. Jeg tror, at det vilde være uheldigt, hvis man skulde komme til saadanne Foranstaltninger udover det rent midlertidige. Men jeg frygter heller ikke for, at noget saadant vil ske. Det er min Overbevisning, at nu, da Ringen fra de sjællandske Byer, der vare udsete til Garnisonsbyer, ikke længere eksisterer, vil man ikke alene fra disse Byer eller en Del af dem, men ogsaa fra andre Byer være villig til at optage Forhandling paa det Grundlag, at der ganske vist indkvarteres efter Indkvarteringsloven, men at Borgerne i Byerne bygge Privatkaserner, eller maaske Kommunerne ville bygge kommunale Kaserner for en større eller mindre Del af den Garnison, der skal lægges i Byen. Jeg holder mig overbevist derom, fordi jeg ved, at forholdsvis smaa Byer af dem, her er Tale om, allerede have overvejet en saadan Ordning og gjort ret store Forberedelser for at tage Indkvartering paa et saadant Grundlag. Det giver mig Forvisning om, at det forholdsvis let lader sig gøre at lægge Garnisoner selv i ret smaa Byer, uden at man behøver at gaa den Vej, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har forudsat.

Hertil skal jeg indskrænke mig foreløbig, idet jeg anbefaler at stemme imod de Ændringsforslag, som ere stillede af Mindretallene.

K. M. Klausen: Det socialdemokratiske Mindretal med Tilslutning fra radikal Side stiller Forslag om, at denne Sag foreløbig stilles i Bero. Det forekommer mig, at det ikke paa nogen Maade kan siges at have Hast, der er ingen som helst presserende Nødvendighed for at flytte Tropperne fra Jylland og Fyn over Øst for Store Bælt. Det er rigtigt, at Hærloven forudsætter, at en saadan Overflytning skal finde Sted, men den paabyder ikke, at det skal ske hverken i Aar eller næste Aar, og derfor synes jeg, der er al Grund til foreløbig at stille denne Sag i Bero. Og en af de Grunde, hvorfor det burde ske, er Landets fortvivlede finansielle Stilling, som gør, at vi ikke have Raad til de store Udgifter, som ville